

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 576/2024
15.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К 51/19 од 25.12.2023. године и Кв 23/24 од 05.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Врању К 51/19 од 25.12.2023. године и Кв 23/24 од 05.02.2024. године и предмет враћа Вишем суду у Врању на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању К 51/19 од 25.12.2023. године окривљеном АА досуђен је износ од укупно 870.003,00 динара на име трошкова кривичног поступка за ангажовање браниоца у предмету К 51/19, за које је одређено да ће се исплатити из буџетских средстава Вишег суда у Врању у року од 60 дана по правноснажности овог решења на текући рачун браниоца, адвоката Ирене Станисављевић.

Решењем Вишег суда у Врању Кв 23/24 од 05.02.2024. године, у ставу првом, одбијена је жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Ирене Станисављевић и Горана Стошића, изјављена против решења Вишег суда у Врању К 51/19 од 25.12.2023. године као неоснована, а у ставу другом одбијен је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка бранилаца окривљеног АА, адвоката Ирене Станисављевић и Горана Стошића, као неоснован.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет

и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против кога је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да побијаним решењима окривљеном није досуђена накнада трошкова за приступ бранилаца на 14 неодржаних главних претреса, а који се нису одржали искључивом кривицом суда, који је за време COVID пандемије у кратком временском периоду заказао те претресе и на тај начин причинио штету окривљеном, који је сваки пут ангажовао браниоца на претресу, иако није било услова да се претрес одржи, на који начин се захтевом указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Тарифним бројем 3. сада важеће Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, која је у побијаним решењима и примењена, у ставу 1. прописано је да за сваки одржани главни претрес, рочиште или седницу већа којима је присуствовао, адвокату припада награда из Тарифног броја 1., а за сваки неодржан главни претрес, рочиште или седницу већа на које је приступио адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1.

Из образложења другостепеног решења у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости (страна 2. став 3) произилази да је другостепени суд оценио као неосноване жалбене наводе бранилаца да су непризнати трошкови на име приступа адвоката на неодржане главне претресе дана 09.12.2019. године, 14.01., 13.02., 25.05., 23.07., 21.09., 05.11.2020. године, као и 18.01., 15.03., 10.05., 28.06. и 06.09.2021. године, настали кривицом суда који је одлагао суђења на краћи временски период упркос чињеници да је окривљени страни држављанин и да је у то време владала пандемија „COVID 19“ из разлога што је суд преказивао суђења и усаглашавао термине уз консултацију за изабраним браниоцима, па су браниоци писаним или телефонским путем благовремено могли да обавесте суд да окривљени не може да приступи суду и самим тим да спрече наступање наведених трошкова.

По налажењу Врховног суда, у складу са Тарифним бројем 3. став 1. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, адвокату припада награда из Тарифног броја 1. за сваки неодржан главни претрес на који је приступио у износу од 50% награде из Тарифног броја 1, па су нижестепени судови недосуђујући наведене трошкове учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су браниоци на те неодржане претресе приступили, а у списима предмета не постоји решење о скривљеним трошковима који би могли да се припишу одбрани, при чему је без значаја чињеница да су телефонским или писменим путем могли да обавесте суд о спречености окривљеног, па самим тим и настанак трошкова, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из наведених разлога, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, укинио првостепено и другостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку, а имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**